

24.03.2025 PONEDELJEK		
25.03.2025 TOREK GOSPODOVO OZNANJENJE MARIJI	KAPELA 18.00	+ ZLATKA HENIGMAN, pn. Tomaj 120
26.03.2025 SREDA		
27.03.2025 ČETRTEK	KRIŽ 18.00	+ IRMA ŠTOLFA, Šepulje 21
28.03.2025 PETEK	KRIŽ 18.00	+JASNA STARC, Križ 228
29.03.2025 SOBOTA	KRIŽ 18.00	++RENČELJ, Šepulje 5
30.03.2025 4 POSTNA NEDELJA (prehod na poletni čas)	KAZLJE 8.30 TOMAJ 10h	+FILIP TERBIŽAN, KAZLJE 21 ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

VEROUK REDNO

Vabljeni na vsakoletni križev pot družin na Guro, v nedeljo 30.3.Ob 15.0. Odhod izpred kapelice Matere Božje v Povirju.

V ponedeljek 24.3. ob 18.30 srečanje za starše PRVOHAJANCEV!

ŽUPNIJA TOMAJ
3 POSTNA NEDELJA

Štev.12/ LETO XIII.

23 MAREC 2025

Pokora odvzame Božjo kazen

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 13,1-9)

Prav v tistem času je bilo v množici navzočih nekaj ljudi, ki

so Jezusu pripovedovali o Galilejcih, katerih kri je Pilat pomešal z njihovimi žrtvami. Odgovoril jim je: »Mar mislite, da so bili ti Galilejci večji grešniki kakor vsi drugi Galilejci, ker so to pretrpeli? Povem vam, da ne. A če se ne spreobnete, vas vse čaka enak konec. Ali pa onih osemnajst, na katere se je podrl stolp v Síloi in jih ubil, mar mislite, da so bili večji dolžniki kakor vsi drugi prebivalci Jeruzalema? Povem vam, da ne. A če se ne spreobnete, boste vsi prav tako pokončani.« In povedal je tole priliko: »Nekdo je imel v svojem vinogradu zasajeno smokvo. Prišel je iskat sad na njej, pa ga ni našel. Rekel je svojemu vinogradniku: »Glej, tri leta je že, kar hodim iskat sad na tej smokvi, pa ga ne najdem. Posekaj jo, čemú izčrpava zemljo?« Ta pa mu je odgovoril: »Gospod, pústi jo še letos, da jo okopljem in ji pognojim. Morda bo napósled obrodila sad; če pa ne, jo boš posekal.«

Duhovna spodbuda

Gledalci ali nastopajoči?

Prvo berilo nas, kot vedno v postnem času, popelje na popotovanje po stopnjah zgodovine odrešenja: začetki, Abraham, danes Mojzes! Kako pride Mojzes do tega zanj zelo pomembnega trenutka? Vmes pride tja,

- starejši, (da ne rečem star): moški osemdeset let;

- neuspešen in zaznamovan z življenjem, (začel je novo življenje v tuji državi z begom zaradi strahu pred vsaj aretacijo). Vse kaže, da je to zdaj njegovo življenje.

Tukaj Bog preseneti Mojzesa in upam, da tudi nas! Kaže se s čudovito podobo, ki nam ponovno govori o vpletenem Bogu, mešanem Bogu, Bogu, ki vidi trpljenje,

Bogu, ki posluša jok. Seveda je nezvestoba,

zato so trnje, stiske, a obstaja tudi plamen, ki gori in to je Bog, ki je blizu svojemu ljudstvu, ki trpi, potopljen v trpljenje, Bog, ki je blizu mene, tebi, ki poslušaj! Ne zunaj vas in vaše usode, ampak znotraj in za vedno. Bog, ki te želi preroditi, Bog, ki te želi pripraviti do svetlobe, Bog, ki te želi spraviti iz puščave, Bog, ki, ko razkrije svoje ime, pravi: Jaz sem! Kako pomembno in lepo je to: tukaj sem, pravi Bog, tukaj sem, s teboj in zate, za tvojo zgodbo, tukaj sem zate kot ljudstvo, kot skupnost, ne odstopim, jaz sem ogenj, sem ljubezen v tvojem trnju, v tvojem trudu, v tvojih bolečinah, v tvojih težavah! Jaz sem tam v tvoji starosti, v tvojih neuspehih, v tvojih begih, v tvojih daljavah, tam sem, da ne sodim, ampak da te spremljam in pogledam onkraj, da ti pokažem obzorje!

Zelo mi je bilo všeč tudi to, kar je Roberto Benigni rekel v svoji oddaji o Desetih zapovedih o tem ognju, ki ne požre: kaj je tisto, kar gori, kar se kondenzira in ne požre? To je ljubezen! (R. Benigni)

Beseda, ki smo si jo z mladostniki dali včeraj in je nastala na letošnji poti:

ZAUPANJE. Ugotavljam, da je to, kar smo povedali včeraj, v močnem sozvočju s tem, kar nam dajeta prvo berilo in evangelij: Bog, ki veruje v Mojzesa kljub svoji oddaljenosti, in kmet, ki verjame v zemljo in drevo, ki ne obljubljata nič dobrega. Zaupati je dobro, a ne zaupati je bolje: nekdo je rekel prav ta pregovor, a zaupanje, je poudaril nekdo drug, je tisto, kar sestavlja vse naše dni. Majhne geste zaupanja, ki od trenutka, ko se zjutraj zbudimo, naredijo naše življenje enostavnejše in lepše, sicer bi bila cena za izolacijo ali osamljenost.

S pomočjo pesmi (I trust you) smo rekli, da smo pripravljene celo tvegati:

- da se izpostavimo razočaranju, da pridobimo zaupanje;
- nedoseganja rezultata;
- izgube zasebnosti, intimnosti s pripovedovanjem drugemu;
- če ne zaupam, je nekdo rekel, je to zato, ker se bojim, da bi ga izgubil, ker je povezano s prijateljstvom, z odnosi, ki so pomembni, z dostojanstvom, ki ga tvegaš izgubiti, ker si kot otrok, ki vsem zaupa;
- zaupanje ima nekaj opraviti s srečo, je osnova, je pogoj za ustvarjanje odnosov, ki rastejo v vzajemnosti;
- zaupanje, delitev bremen in truda, ker čutiš, da se drugi lahko in hoče postaviti v tvojo kožo in razumeš, da lahko tudi ti.

Nekaj truda je v zaupanju, saj nam morda na koncu ne olajša in polepša dneva, vsekakor

pa nas spodbudi k rasti, da odkrijemo, da smo pripravljene dati čas, prijateljstvo, najboljše od sebe tudi za ceno izgube delčka svobode. Zdelo se mi je lepo, da z vami delim ta košček poti, ki sem ga prehodil skupaj z najstniki, ker mi je pomagal narediti korak naprej glede tega, kar Bog zahteva od Mojzesa, da se približa in sezuje sandale, da bi bil v stiku na svetih tleh. Zakaj sveto? Vsekakor ne zato, ker od tam prihaja glas; sveto je, ker je odnos z drugim svet, svet je bolečina, sveto je trnje, sveto je trpljenje, sveto je kričanje Izraelcev, ki je doseglo Boga. Ta gesta je povezana z zblizanjem ... Bogu se lahko približam samo, če ostanem pred njim takšen, kot sem. a vsaj prepričan sem, da se moram sezuti, ko stopam po zemlji revnih, ko stopim v hišo, da obiščem bolnika, ko stopim v službo, ko me prijatelj prosi za malo časa za pogovor. Moral bi, saj je vsaka od teh dežel sveta dežela!

Dežela, ki se ji lahko približam in jo »stopim«, če sem sposoben sprejeti povabilo k spreobrnjenju, ki ga daje Jezus, povabilo k spremembi poti; ja, ker Mojzesova želja je približati se z odmikom! Želim se približati, da bi opazoval ta veliki spektakel! Lepo je, da v aramejskem besedilu piše Želim se odseliti, želim se odmakniti, želim se premakniti; Kaj hoče Mojzes narediti? Približati ali oddaljiti? preprosto hoče spremeniti smer, hoče se umakniti s poti, ki ji sledi, da vidi, kaj se zgodi. Kako lepo! Mislim sem, da želi stati pred Bogom, kot se stoji pred predstavo, namesto tega stoji pred tragedijo svojega ljudstva, ki se odzove z ljubeznijo, sočutje in dobrotelost pa ga spremenita iz gledalca v tolmača resničnosti, bolečine, joka ljudstva. Mojzes začne opuščati svojo pot, da bi se približal Gospodu, čeprav ga še ne pozna, in tako tudi mi!